

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžnč/4/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010097
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Usačevová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012010097.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: O. W., trvale bytom T., ul. L., zastúpená JUDr. Ladislavom Sedlákom, Martin, Gándhího 12/33, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava, Ul. 29. augusta 8-10, proti nečinnosti orgánu verejnej správy, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a** .

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

Odôvodnenie

Navrhovateľka sa návrhom, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 26. júla 2012 v spojení s doplnením návrhu zo dňa 24. augusta 2012 domáhala, aby súd vyslovil povinnosť odporkyne konať a v zákonom stanovenej lehote (najneskôr do 90 dní) rozhodnúť vo veci jej žiadosti o starobný dôchodok zo dňa 26. apríla 2012. Uviedla, že nečinnosť odporkyne spočíva v tom, že v lehote 60 dní plus 30 dní podľa § 210 ods. 2 v spojení s § 193 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o žiadosti nerozhodla, pričom toto konanie prerušila z dôvodu konania o predbežnej otázke, nerozhodla o jej žiadosti zo dňa 26. apríla 2012, konanie prerušila rozhodnutím zo dňa 12. júna 2012 do doručenia právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z dôvodu konania o predbežnej otázke vzhľadom na to, že spor o priznanie starobného dôchodku nebol právoplatne skončený. Odporkyňa teda mala rozhodnúť o jej žiadosti do 90 dní, teda do 12. júla 2012. Keďže sa tak nestalo, jej postup treba považovať za jej nečinnosť.

Odporkyňa vo vyjadrení zo dňa 11. septembra 2012 žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľky zamietol. Poukázala na to, že v súlade s § 210 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. bolo rozhodnutím zo dňa 12. júna 2012 podľa § 193 ods. 1 zákona o sociálnom poistení prerušené konanie o žiadosti zo dňa 26. apríla 2012 o priznanie starobného dôchodku od 2. augusta 2011 do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky vo veci nároku navrhovateľky na priznanie starobného dôchodku od 9. apríla 2010. Prerušiť konanie najdlhšie na 30 dní by prichádzalo do úvahy v prípade, ak by organizačná zložka Sociálnej poisťovne prerušila konanie podľa § 193 ods. 2 zákona o sociálnom poistení. Zákon o sociálnom poistení neumožňuje poistencovi

priznať dva starobné dôchodky a nerieši ani postup, ak by takáto situácia nastala, preto bolo konanie prerušené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 O.s.p. súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

V danej veci najvyšší súd zistil, že navrhovateľka prvýkrát požiadala o starobný dôchodok žiadosťou zo dňa 30. júla 2010 a žiadala ho priznať od 9. apríla 2010. O jej žiadosti žalovaná rozhodla rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15. decembra 2010 v spojení so zmenovými rozhodnutiami zo dňa 22. februára 2011 a 18. augusta 2011 tak, že žiadosť zamietla pre nesplnenie podmienok uvedených v § 65 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení z dôvodu, že navrhovateľka ku dňu 9. apríla 2010 nebola dôchodkovo poistená najmenej 15 rokov. Toto rozhodnutie bolo rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 9. februára 2012, č.k.25Sd/2/2011-75, zrušené a vrátené odporkyni na ďalšie konanie, avšak odporkyňa rozsudok krajského súdu napadla odvolaním. Konanie o odvolaní je vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 7So/137/2011 a doteraz nebolo skončené.

Výriešenie právnej otázky, či nárok na starobný dôchodok u navrhovateľky existuje už k 9. aprílu 2010 má bez akýchkoľvek pochybností charakter predbežnej otázky vo vzťahu ku konaniu, predmetom ktorého je znovu nárok na starobný dôchodok. Rozhodovanie o v poradí druhej žiadosti navrhovateľky o starobný dôchodok, hoci ho navrhovateľka uplatňuje od neskoršieho dátumu, je rozhodovaním o nároku na ten istý druh dôchodku. Prerušenie konania o v poradí druhej žiadosti navrhovateľky o starobný dôchodok preto nie je možné konanie odporkyne považovať za jej nečinnosť.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd nepovažoval návrh za dôvodný a preto ho zamietol podľa § 250t ods. 4 O.s.p.

O náhrade trov konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 250t ods. 5 O.s.p. tak, že navrhovateľke nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože v konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.